

ὄτι τὸ χέρι μου ποιεῖ σὺν τῷ κτυπῶσι πέτρα.

Φ. — Μ' αὐτὰ τὰ μοιρολόγια σου ὁ κόσμος θὰ ξεράσῃ.

Π. — Νὰ νά... περὶ ὁ Βασιλεῖς...

Φ. — "Άφησ' τον νὰ περάσῃ.

Π. — 'Ανάγκη κἀτι νὰ τοῦ 'πῆς πρὸς τὸ συμφέρον...

Φ. — Σὺπα...

Τὶ νὰ τοῦ 'πῶ καὶ νὰ μοῦ 'πῆ; ... ὄτι, κι' ἂν ξέρω τῶπα.

Π. — Διχθάνει κι' ὁ Διάδοχος...

Φ. — Τὴν σιωπὴν θὰ λύσω...

εἰς τοῦτον εἰν' ἐπάναγκαις ὀλίγα νὰ λαλήσω.

(Μετὰ μεγάλῃς συστολῆς
τὸν προσφωνεῖ ὁ Φασουλῆς).

Χαίρων μανθάνω πῶς καὶ Σεῖς, βλαστὸς τοῦ Θρόνου πρώτος,
μὲ τῶν δευτέρων μας βλαστῶν τὴν λατρευτὴν διαδὰ
ἐπήγατε τὴν Ἰωννὴν οἰσῆτην Πιερὸς
κι' ἄστυα 'λίγατα πολλὰ γέματα μ' ἔμπυρα
καὶ μὲ πῆρι Δανικὸν καὶ μ' Ἀττικὸν ἄλατι
ἄφ' ὅσον πάντα πλημμυρεῖ 'στὸ πατρικὸν Παλάτι.

Αὐτὴν τὴν διασκεδασίαν καθίνας τὴν ἐγκρίνει
καὶ τοῦτο τὸ διαθεῖμα πολὺ μὰς ἰθαερνῶν,
καθόσον ἐρχεσθε μ' αὐτὸ εἰς ὀσίαν σπενοτέραν
καὶ μὲ τὴν τάξιν τὴν μικρὰν καὶ μὲ τὴν ἀνωτέραν,
κι' ὅλοι παρηγορομεθα μὲ τὴν χρηστὴν ἰλιπία
πῶς εἰμπορεῖτε κάλλιον ὑπὸ τὴν προσωπία
ν' ἀντιληφθῆτε τῶν πολλῶν καὶ τῶν ὀλίγων τάσεσ
καὶ ν' ἀκριβοῦγίσετε αὐτὰς τὰς περιστάσεσ.
Δὴν λέγω, Ἰψηλότατε, νὰ μὲ διασκεδάσετε
καὶ νὰ σὰς 'βρίσκη σοβαρὸν τὸ πᾶν τὴν κᾶ τρὸς κρότος,
μὰς πρίπει, σὰς παρακαλῶ, κι' ὀλίγον νὰ σπουδάσετε
ὄτε μὲν ὡς Διάδοχος, ὄτε δ' ὡς Πιερὸς.
'Εγὼ δὲν σὰς ὤμιλησα ποτὶ μὲ γὰ καὶ σὰς
κι' ἂν δὲν μ' ἀκούτε κἀποτὲ λογαρισμὸς 'δικὸς σὰς.
'Εγὼ κι' ἂν εἶμαι Φασουλῆς κι' ἂν ζῶ σὺν μπουνταλῆς,
μὰ σὺν ἀποτὸς φιλήσυχος καὶ σὺν ἀριστοκράτης
κατὰ καιροῦσ σὰς εἶωσα ποικίλας συμβουλὰς
καθὼς πρὸς τὸν Δημόκων ὁ πάλαι Ἰσοκράτης,
πλὴν νὰ μὲ συγχωρήσετε εἰ' ἀβηθείας τῶσας
καὶ μίμω δούλος ταπεινὸς τῆς Ἰψηλότητος σὰς.
'Ελπίζομεν πᾶν ἔργος μας πῶς Σεῖς θὰ τὸ καθάρει
καὶ ὄξαν θ' ἀναστήσετε φυλῆς ἐξυλισμένης,
καὶ μίκα φοῦκα κὸλλυθα παρακλῶ νὰ πάρετε
ἀπὸ τὸ ψυχρὸσάββατον αὐτῆς τῆς πεθαμμένης,
ὅπου σὰς ἱκανοῖσι μίς 'στὴ χρυσὴ σὰς κούρια
σὺν δευτέρῃ μητέρα σὰς, ἀλλὰ δὲν ἀξιώθη
μὲ Πιερὸς οὐ πιτακτοῦ νὰ σὰς ἰσῆ κουδούνη
καὶ πρὶν τῆς ὥρας ἔδωσαν οἱ παλαβοὶ τῆς πόθο.
Γι' αὐτὴν καὶ Σεῖς ἐκλάφατε κι' ἐμεί εἰδοσυχίασμαι,
καὶ τῶρα ποῦ τῆς κάσασιας μὰς ἀφῶσας ἐξελιξώσασμαι,
κρίμα, φωνάζομαι σκυρτοί, 'στὰ ὄκαρκα ποῦ 'χῶσασμαι,
κρίμα κι' εἰς ὅσα πλοστικά γὰ τὰ μαντύλια ὄσασμαι.

Φ. — Καλὰ δὲν τᾶπα...

Π. — Μπραβο σοῦ...

Φ. — Παράταται δὲν λυπᾶμαι,

μὰ τῶρα σῆμα ἡρήγορα εἰς τὴν Βουλὴν νὰ πάμει,
νὰ μάθωμε τί γίνεται κι' ἡ κηφασκαργία
καὶ τὸ κρυφὸ περίσσευμα τοῦ Περισσευματία.

Ὁ Ἰσαπαθῶκης Φασουλῆς μὲς ἐστὶ λοκάντα τῆς Βουλῆς

Βουλῆς λοκάντα λίαν, ἀμὰ τί πράγμα εἶναι
ντὴν ἡῆρῶν ὡς σήμερ... Μυλλῶντο τρῶσι πινε.
Γιὰ τὸ Προϋπολογισμὸν οἱ κατε πατριώτη
ἰσπρώθηκε μίς 'στὸ Βουλὴ μεγάλῳ φαγοπότι...
γλέπω ποτηρία 'στὴ σειρα, τζουλιμα παστριμμένα,
κι' οὔλ' ἀλλὰ Φράγκα φαίνονται φιλολογίκα κομμένα.
Βιβλιθῆκας γύρω μὲν κωτᾶσ κι' ἰντουάστια,
ἰσὶ βιβλία μπῶλικά κι' ἰτόσα λεξικά,
λογαρισμοί, κατᾶστιχα, τερτέρια κι' ἰκουτάπια,
ποῦ γράφουσι τὸ βερσὲ κι' οὔλα τὰ ντανεικά.
Βαί φωνάει... ἰφίρε μου ὀλίγα γουβαρλάκια,
τρῆσι ἀποστιασι κωμᾶ κι' ἰτρία κεφαλάκια,
μὴ κωμᾶ μ' ἰρίγανη κι' ἰκαλοισιργία
ὀρηγόρα γιὰ τὸ Χριστὸ καὶ γιὰ τὸ Παναγία,
κι' ἰγίνατ' ἕνα πατριντὶ σ' ἰκίνο τὸ μαλλισὸ
κι' αὐτὸ τὸ κωλοισιεργί, κωλοῖσι, ξεκωλοῖσι,
κι' ἰκί πῶ τρῶσι τὸ φαί τὸ κατε πατριώτη
ἰσὶ 'στὴ μίς' ἰπατριντὶ τὸ τόσο φαγοπότι
κι' ἰτρίχι μὲ τὰ τῆσσερα νὰ κᾶνη ἀπαρτία,
σασιν νὰ τρῶν μπατγιαῶθᾶ τὸ λίνε ἀμαρτία.
Βαί!.. μερίδες ἐρχουτασι λογιῶνε τῶν λογιῶνε...
ἄνταμ γιαντὶ Σαρακοστή κι' ἐντῶ ἰκρίας τρῶνε;
Μονάχα τὸ κῦρ Φῶσκολο, τὸ Τηλιακὸ ταγκάκηρ,
ἰληαῖς ἰτρώμι μ' ἰψωμι κι' ἰκόκκινο χαχίερ...
φεβάται σὺν Χριστιανὸν κι' ὀρτότοσο μὲ γῶσος
μπᾶς καὶ τὸ Μεγαλόχαρη τῆς Τήνου τὸ μαλλῶσῃ.
Οὔλ' ἀνακατεῦτηκας γιὰ τὸ φρωγὸ πατριά,
'Α σ τ υ λοκάντα τῆς Βουλῆς, 'Α σ τ υ τὸ 'φημερίδα,
μὰ Κακλᾶμένο μὲ ποτηρὸ κατόλου ντὴν ἐφάνη
κι' ἰμόνο τὸ κῦρ Τόντωρο τὸ ἐνοτόγῳ μπαινεῖ
κι' ἰμὲ τὰ δύο χέριμα πο συχαῖ σταυρὸ πο κᾶνει...
Τζένομ, λοκάντα κι' Ἰβουλὴ 'μπορεῖ ποτὲ νὰ γίνη;
Μὲ τὸ Προϋπολογισμὸν ντὴν κᾶνετε νισᾶρι...
λαμὸς μου ἰεξοῖστικε μερίδες νὰ μετρώ...
Ντραγούνη τρῶσι παστομᾶ, Σιμόπουλο πλάφι,
κι' ἰμόνο ἔζιλο ἐργᾶσι Παυλόπουλο γιαντῶ.
'Εμῆτῳ 'εξοῦτάτω... καυγὰ τὰ κοπαρτίσῃ...
ἄντε νὰ ντρωῖμε τὸ Βουλὴ ὡς ποῦ τὰ καταντήσῃ...
τὸ Κουμουτούρο 'τόμωσι κι' ἠπιάστικε μ' ἰκίνο
κι' ἰτοσάκισι ἰρχᾶη τοῦ τῆς μᾶκας ὀμπρᾶλλινο...
ἐπὰ κομᾶτᾶ 'γίνηκε κι' ἰκίσι παραπάνω...
ἰσὶ τὸ Λογιώτατο τυμόνε Καρπᾶνο...
Πλακᾶ ὀτότω 'τράβῆσε... καυγὰ κατῆνα 'μπλέχτικε...
ἀπὸ τὸ φόβο τὸ πολὺ Καρπᾶντο ἰβρίχτικε...
'Ἰσὶ ἰτόσο μντερὸ μίς 'στὸ Βουλὴ τραβῆξαντας,
ἄντε καὶ κατᾶκίρλα ὀμπρᾶλλα μίκα σφίξαντας,
κι' οὔλο τὸ στρωγύα τῆς Βουλῆς τὸ παρασῶλι κλαῖωντας
τὸ λευτερία 'γίλασι, κι' ἰτέλος πάει λόντα.

Ρετινας ὁ καὶ Δήμαρχος, ποῦ τῶσῃν ἔχει φήμη
καὶ θαλπερὸν ἀνίδειον τὸν Δήμον τοῦ λευμᾶνα,
φῶρον τᾶλῶν φιλόμοσον 'στὸ τῆνον τοῦ τῆς μνήμη
ἰούστικε 'στὸν Πιερᾶκὸν ὀρκαμικὸν ἄγωνα,
καὶ γίρας γιλιδῶρχμον ἔριζει εἰ' αὐτὸν
πρὸς γῶσῃσι καὶ συμᾶρῶσῃσι τῶν νῆων ποιητῶν.

Τὴν ἀριον ἰσπέραν πολὺ κακὸ θὰ γίνη...
τῆς προσφιλοῦς Ἐστιας τὸ πρῶτο φύλλο βγαίνει
μ' ἕνα χαρτὶ καινούριον καὶ τριανταφυλλί
καὶ τῶσας ὀμωρῶσῃσι, ποῦ θᾶναι γιὰ φιλι.